

[Friis-Skotte.]

kunne tages videre Hensyn end senere, samt at der ogsaa efter den Tid vilde være Mulighed for at avancere til Kontrolører: „det vilde ikke være udelukket“, det var vistnok det Udtryk, Ministeren brugte.

Det er imidlertid min Opfattelse, at til Trods for denne beroligende Meddelelse om videre Hensyn i Overgangstiden er der i Virkeligheden ikke saa forskrækkelig mange flere, der haaber paa Lovens Vedtagelse, end netop de ældre Assisterter, som venter at faa godt af de 300 000 Kr. Jeg tror nok, at Resten i større eller mindre Grad er opfyldt af Betænkelighed, Uro og Frygt for denne Lovs fremtidige Konsekvenser, og dette gør det saa meget lettere for os at mene, at Lovforslaget ikke bør vedtages nu, men at Spørgsmaalet bør overvejes og løses sammen med Tjenestemandsløvens Revision til næste Aar.

Bjerring: Forinden dette Lovforslag faar sin endelige Afgørelse i dette høje Ting, kunde jeg ønske at knytte nogle faa Bemærkninger dertil. Paa Baggrund af den Optræden, det nuværende Regeringsparti altid har vist overfor Tjenestemændene og særlig overfor de lavere lønnede Tjenestemænd gennem Nedskæringer, Afskedigelser, Forringelse af Tjenestetidsregler o. s. v. og dermed ogsaa Forringelse af Arbejdsvilkårene, ser den Interesse, der vises i det foreliggende Tilfælde, lidt mærkelig ud.

Hidtil har man i Lønningsudvalget fra alle Sider været enig om, at alle Krav om Ændringer i den bestaaende Lønningslov skulde henvises til en samlet Lønningsrevision, idet man fra alle Sider erkendte, at da var Tidspunktet til at foretage de Rettelser, som man maatte finde nødvendige. Jeg erindrer, at for et Par Aar siden kom den højtærede Undervisningsminister til Lønningsudvalget med et lille beskedent Forslag om et Tillæg til Forskolelærerinderne, et Løntillæg paa 50 Kr. om Aaret for hver ugentlig Undervisningstime ud over et nærmere fastsat Timetal. Det blev den Gang betydet Undervisningsministeren, at dette Forslag kunde ikke nyde Fremme, idet man fra Lønningsudvalgets Side var af den Formening, at det maatte henvises til den forestaaende Lønningsrevision. Og saaledes har man gjort i alle Tilfælde, og saa vidt jeg erindrer, har man ogsaa fra alle Sider i Lønningsudvalget været enig i dette.

Nu da Spørgsmaalet om Overassistentstillingerne blev rejst, vakte det selvfølgelig Røre rundt omkring i forskellige Tjenestemandsgeselskaber, og man henvendte

sig derfor til Lønningsudvalget for at faa en Forbedring i Avancementsforholdene indenfor andre Etater. Som det fremgaar af Betænkningen, har ikke mindre end 14 Tjenestemandsgeselskaber for mindre Etater henvendt sig til Lønningsudvalget med Anmodning om Forbedring af deres Avancementsforhold. Disse 14 Henvendelser er blevet fuldstændig afvist af Finansministeren, og Finansministeren skyder sig i saa Henseende ind under den af Udvalget afgivne Betænkning og skyder sig ind under de Repræsentanter for Centralorganisationen, der har været Medlemmer af det paagældende Udvalg, idet han siger, at Stillingen ikke er den samme for disse mindre Etater som for de tre store Trafiketater.

Den Optræden, der er vist fra den store Centralorganisation overfor de mindre tilsluttende Organisationer, maa efter min Mening siges at være mindre kollegial; men det bliver jo et Anliggende, der maa drøftes indenfor Organisationerne.

Fra Fiskerikontrollen, Redningsdampere og Biologisk Station er der kommet en beskedent Henvendelse om at faa oprettet en Overstyrmandsstilling og en Overassistentstilling, subsidiært, hvis man ikke kan gaa med til det, at faa et Trøsttillæg. Jeg har ved adskillige Lejligheder været baade hos Lønningsraadet, i Lønningsudvalget og i Ministeriet for at søge udvirket noget for denne lille Etat; men hver Gang er jeg blevet afvist, og ogsaa i dette Tilfælde bliver det afvist, og man hævder, at dette Spørgsmaal hører hjemme enten paa Normeringsloven, eller det maa henvises til Revisionen af Lønningsloven.

Det andet Andragende om at yde Tjenestemændene i 15de og 16de Lønningsklasse et Tillæg paa 120 Kr. efter 25 Aars Tjeneste, er ogsaa blevet afvist fra den høje Regerings Side.

Det vil sige, at her er truffet en ganske ensidig Afgørelse. Man paaberaaber sig fra Regerings Side, at det er en Retfærdighedshandling, men efter min Mening har det intet med Retfærdighed at gøre. Det er en ensidig Hjælp til en lille Gruppe af Tjenestemænd, og alt andet skubber man til Side, selv om Kravet om Forbedringer dér er nok saa berettiget.

Det har efter min Mening intet med Retfærdighed at gøre. Jeg vil snarere sige, at naar dette Forslag er fremsat, saa er det et Udslag af Taknemmelighed, saa er det for at vise en lille Erkendtlighed overfor de Kredse, der for et Par Aar siden hjalp Regeringen til at faa et Lønningsforhøj med Tjenestemændene. Det er de Kredse, der